

Ίδον, Κύριοι καὶ Σεβαστοὶ Δικασταί, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὅποιον ἐγὼ ἔζήτουν εἰς τὸ Κριτήριον τὸν κύριον Ὁρφανὸν ὡς ἐπίτροπον τοῦ Κονδούριον, καὶ δχι, ὡς φευδόμενος λέγει ὁ ἀσυνείδητος Πογιάννης Παρασκευᾶς.

Μέρω μὲ βαθύτατον σέβας.

Τῇ 24 Νοεμβρίου 1828 ἐν Αἰγαίῃ

‘Ο ταπεινὸς καὶ εὐπειθῆς
† Γιαννάκης Τζατζαρώνης

Σεβαστοὶ Δικασταί,

Παρακαλῶ ἀναγνώσατε τὸ παρὸν διὰ νὰ γνωρίσετε τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον ἔζήτουν ἐγὼ εἰς τὸ Κριτήριον τὸν Διονύσιον Ὁρφανὸν ὡς ἐπίτροπον τοῦ Κονδούριον.

29*

‘Αριθ. 5974

‘Ελληνικὴ Πολιτεία
‘Ο Κυβερνήτης τῆς ‘Ελλάδος
Πρὸς τὸν Μολδαοχόν κύριον Γεώργιον Σαχίνην

‘Απηγόρευσεν ἡ Ρωσία τὴν ἔξαγωγὴν τῶν γεννημάτων ἀπὸ τὴν Μαύρην Θάλασσαν καὶ ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἡνάγκασε τὴν Πόρταν νὰ ταυλώσῃ διάφορα ἐμπορικὰ καράβια ὑπ’ οὐδετέραν σημαίαν καὶ ἐπ’ ὄνδρατι Εὐρωπαίων ἐμπόρων διὰ νὰ μετακομίσωσιν σιτάρια ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐπίσης καὶ εἰς Θεσσαλονίκην ἐπ’ αὐτῷ τῷ σκοπῷ κατ’ ἐπιταγὴν τῆς Πόρτας. Τὸ κλεισμὸν τῆς Μαύρης Θαλάσσης ἐπαπειλεῖ σιτοδεῖαν καὶ εἰς τὴν ‘Ελλάδα. Πολλὰ μικρὴ ποσότης εὑρίσκεται εἰς Σύραν τούτου χάριν ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ μεταθέσῃ τὴν ὑπὸ τὴν δόηγίαν σου ἀποκλειστικὴν μοῖραν τοῦ Βόλου ἀπὸ τὴν γραμμὴν ἐκείνην διὰ νὰ περιπλέῃ τὸν ‘Ελλήσποντον. Καθ’ ἀς πληροφορίας ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀπὸ σὲ τὸν Ἰδιον, ἀνωφελὴς ἀποκαθίσταται ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ Βόλου καὶ ἀκόμη ἀνωφελέστερος θέλει ἀποκατασταθῆ ἐις τὸ ἔξης ἐξ αἰτίας τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Μαύρης Θαλάσσης. Διὰ τῆς μεταθέσεως ταύτης δὲν ἔννοει ἡ Κυβέρνησις νὰ σηκώσῃ καὶ τὰ πλοιάρια τὰ πλέοντα εἰς τὰ παράλια τῆς ‘Αττικῆς.

‘Η ‘Υδρα», δὲ «Λεωνίδας», ἡ «Καμβοιανή» καὶ ἐν μίστικον εἶναι ἵκανὰ διὰ τὸν προκείμενον σκοπόν. ‘Ο σκοπὸς κυρίως εἶναι τὰ πλοῖα ταῦτα πλέοντα ἐξω τοῦ ‘Ελλησπόντου ὃσα καράβια ἀπαντήσωσιν ὑπ’ ὄποιανδήποτε σημαίαν φέροντα τροφὰς νὰ τὰ κρατήσωσι καὶ νὰ τὰ στείλωσιν εἰς Αἴγιναν. Δὲν πρόκειται λόγος ἀν αὐτὰ φέρωσιν ἐχθρικὸν πρᾶγμα ἡ ἔχι. ‘Η ‘Ελληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει χρείαν τροφῶν καὶ μεταχειριζομένη τὸ παγκόσμιον δικαίωμα δύναται νὰ λάβῃ τὰ τρόφιμα φορτία καὶ νὰ πληρώσῃ τοὺς οὐδετέρους κυρίους αὐτῶν καθ’ ἧν τιμὴν ἥθελαν πωλήσει τὰς τροφὰς ταῦτας εἰς Κωνσταντινούπολιν. ‘Οθεν ἐπειδὴ παραγγέλλομεν νὰ συλλαμβάνωνται τὰ τοιαῦτα πλοῖα ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ, ἡ ἀνήκουσα ἔξετασις περὶ τῆς ἴδιοκτησίας θέλει γίνεται εἰς τὴν προσωρινὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ χρέος τῶν ‘Ελλήνων πλοιάρχων θέλει εἶναι νὰ φέρωνται πρὸς τὰ οὐδέτερα ταῦτα πλοῖα μὲ τιμὴν καὶ φρόνησιν, νὰ στέλλωνται εἰς Αἴγιναν χωρὶς νὰ προξενῆται οὕτε ἐνόχλησις εἰς τοὺς ὑπ’ οὐδετέραν σημαίαν οὕτε σφετερισμὸς ἡ ζημία εἰς τὸ φορτίον. ‘Ελπίζομεν ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος νὰ ἐκπλεύσης καὶ ὁ Ἰδιος μὲ τὴν ‘Υδραν» πρὸς τὸν ‘Ελλήσποντον. ‘Ἐν τοσούτῳ διάταξε τοὺς διοικητὰς τῶν πλοίων τὰ ὅποια ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν διὰ νὰ ἀπέλθωσιν ἀμέσως εἰς ἐκεῖνα τὰ παράλια καὶ νὰ ἐνεργήσωσιν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ σου ὃσα διὰ τῆς παρούσης διατάττομεν.

‘Ἐν Πόρῳ τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1828

‘Ο Κυβερνήτης
Ι. Α. Καποδίστριας

‘Ο Γραμματεὺς τῆς ‘Επικρατείας
Σ. Τρικούπης

* ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 122. — Θεοδ. Αθ. Χαλκιοπούλου, ἔ. ἀ., σ. 106.

